

Den här artikeln kan bara du som prenumererar läsa.

Love Olind Gruden: Det vill jag att ni minns av mig

Handboll • 18 år ung tog Love Olind Gruden sitt liv. Det här är historien om en pappas jakt på varför – och om en kamp för att hans sons sista önskan ska uppfyllas.

– Han skrev: "När ni tänker på mig, tänk på de ljusa minnena", säger pappan Örjan Gruden.

ANNONS

TEXT: Alexander Olausson BILD: Anders Ylander BILD: Paul Wennerholm

© 05:00 - 8 jun, 2022

Örjan Gruden har skrivit boken "Min son Love". Bild: Anders Ylander

1/2

Ämnen i den här artikeln

Redberglids IK

Följ

Video

Följ

Dela

Dela

Kopiera länk

Läs mer Redberglids IK

– Jag är orolig...

Örjan Gruden har grillfest hemma med sina kollegor när telefonen ringer. Det är hans son Loves kompis som berättar att han fått ett konstigt sms.

– ”Älskar dig bror. Du är min bästa vän och kommer alltid att vara. Lov mig att vara stark”, står det, säger kompis.

Örjan fattar direkt och springer in till sin fru som sitter i vardagsrummet.

ANNONS

– Milena, vi måste sticka.

Loves förändring

Det är i slutet av 00-talet. Love Olind Gruden växer upp i Åkersberga norr om Stockholm. Hans pappa Örjan beskriver samhället som ”Barnen i Bullerbyn” – en skyddad miljö.

I början av skolgången sköter Love sina uppgifter. Vid sidan av skolan börjar han spela handboll med två år äldre killar. Han ligger lite efter med tekniken jämfört med sina lagkamrater och blir därför målvakt. Och han är bra. Riktigt bra.

När Love ska välja gymnasium är han klar över att han vill välja ett med handbollsriktning. Flera olika skolor drar i honom men valet faller på riksidrottsgymnasiet i Göteborg, Katrinelund.

– Han hade bott i Åkersberga i hela sitt liv och var otroligt motiverad att komma bort därifrån. Han skulle lika gärna kunnat åka och borrat olja i Norge om inte RIK hade hört av sig, säger pappa Örjan.

Örjan Gruden om en av anledningarna till att han skrivit boken ”Min son Love”: ”Kanske kan öka förståelsen för självmord”. Bild: Anders Ylander 1/2

Spelade i specialtröja – efter talangens självmord

Sportchefen: ”Det betyder oerhört mycket för oss”.

Förlust för Redbergslid – fortsätter jaga säker mark

Drama mot Skövde – föll med uddamålet.

Redbergslid tog revansch – vann derbyt

Rött och blått kort sänkte Önnared i årets sista match.

Läs mer

Chocken för snusarna: ”Ingen hade förväntat sig det”

Skatten på snus har ökat med nästan 300 procent. Nu höjs den igen. Det är ett svek.

Släktfest i derbyt: Två bröder och två kusiner

Det hade gått 186 dagar sedan Elias Ellefsen á Skipagötu spelade handboll. I comebacken...

ANNONSTN.SE

EXTERN LÄNK

Här tvärnitar industrin:

RIK, Redbergslics IK. De mesta mästarna i svensk herrhandboll har gått kräftgång resultatmässigt de senaste åren när det kommer till A-laget. Men på juniorsidan har det satsats och blomstrat desto mer.

Love flyttar ner till Göteborg tillsammans med bland andra Hammarby-talangen Carl Hamberg som i dag är 20 år gammal. De blir lagkamrater och grannar.

– Vi bodde dörr-i-dörr i Björkekärr och spenderade nästan all vår vakna tid tillsammans, berättar Carl.

– Utåt sett var han en väldigt glad människa. Han skulle alltid göra oss andra glada och brydde sig om oss.

Det första halvåret är Love jättemotiverad. Det går bra i handbollen och i skolan. Han spelar i ungdomslandslag och i stället för att gå ut och festa på lördagarna gick han och hans vänner till gymmet.

Men under våren 2019 känner Love sig sliten och motivationen dalar. Under sommarlovet vill han inte ens tänka på handboll. Han vill inte spela den stora turneringen EOC under Partille Cup tillsammans med U-17-landslaget och inte heller åka med RIK:s A-lag på träningsläger. Han gör det ändå. Kanske skulle det ge honom blodad tand? Så blir inte fallet.

Han blir inte uppflyttad till A-laget och får inte heller träna regelbundet med dem den hösten. Love tycker det är jättetråkigt med handboll. Han börjar festa mer och får det allt svårare med skolan.

– Han hade inte festat mycket tidigare men det blir nästan som att han förälskar sig i festandet, säger Örjan.

– Han dricker ganska bra. Träffar tjejer. Han gör sånt som jag tror att han kände att handbollen hållit tillbaka honom ifrån.

På jullovet åker han hem till Åkersberga. Örjan berättar att hans nära och kära frågade Love om det inte var dags att flytta hem. Att strunta i handbollen och ta det lugnt.

– Men då blev det prestige i det där att: ”RIK har satsat på mig och jag har lojalitet mot dem”. Framför allt så upplevde jag det som att han inte ville lämna kompisarna i RIK, säger Örjan.

Det blir 2020 och Love flyttar tillbaka till Göteborg igen. Vardagen rullar på som den gjorde under hösten.

– Man märkte att han inte sov så mycket. Han gick inte till skolan och det var framför allt det som gjorde en orolig, säger Carl Hamberg.

På den här stenen satt Örjan och tog in intryck när han var på studentfirande... Bild: Anders Ylander

oroa ledningen i Frölunda”

En utveckling som borde oroa ledningen i Frölunda, hur omfattande blir nybygget till...

Självordsförsöket i Göteborg

Det är morgon den 21 februari. Örjan vaknar och tar tag i telefonen som legat ljudlös under natten.

Sex missade samtal och ett sms. Alla från Love. Örjan öppnar meddelandet.

”Jag har försökt få tag i dig. Du svarade inte, har du möjlighet att sjukskriva mig till plugget? Så kan vi höras i eftermiddag, det är något vi behöver prata om. Jag vet att du inte gillar att sjukskriva mig om jag inte är sjuk men är du snäll att göra det nu”.

Då förstår Örjan att det är allvarligt – trots att han inte visste vad det var som Love ville prata om.

– Jag blev påtagligt orolig... Jag förbannade mig att jag hade telefonen på ljudlös.

Det visar sig att Love har försökt ta sitt liv men avbrutit försöket.

Pappa Örjan blir lösningsorienterad. Han försöker ta bort hinder, som han beskriver det, för att Love ska kunna leva en så problemfri vardag som möjligt. Love flyttar till sist hem till Åkersberga, sätter handbollen på paus och börjar gå till psykolog.

– Men psykologerna uppfattade att han aldrig riktigt släppte in dem. De jobbade mycket med hans förtroende men Love trodde inte på det där, säger Örjan.

Ledarna om Love

Tony Larsson, tidigare klubbchef RIK

”För mig var Love lite ”Mister Perfect” – en lång, ung, snygg kille som var en fantastisk handbollsmålvakt och en uppskattad kompis. Han skötte allt hos oss till punkt och pricka när det gäller alla de här sakerna som gäller när man flyttar ner hit, med lägenhet och så vidare.”

Niclas Simonsson, tidigare ungdomstränare i Åkersberga HK

”Jag upplevde Love som en glad och omtyckt person. Jag fick alltid en kram av honom även när jag hade slutat träna honom. Han var sprallig, kunde hitta på hyss och var rolig samtidigt som han var väldigt allvarlig och satte höga krav på sig själv. Ur en tränares ögon var det fantastiskt att se när han väl bestämde sig för att bli bäst – det är jätteroligt att engagera sig i en sådan person.”

Tomas Axné, tidigare förbundskapten för pojkar 02

”Jag upplevde honom som väldigt mogen för sin ålder handbollsmässigt och han var den som var mest dedikerad till sin idrott i den gruppen (pojkar födda 2002). Han var extremt tävlingsinriktad och ville någonting med sin handboll. Vi hade jätkligt bra målvakter i den kullen men han hade förutsättningar att bli en A-landslagsmålvakt. Sen när han inte spelade så var han en väldigt go kille och omtyckt i gruppen – en jäkligt mysig kille.”

Loves sista tid

Det är tidig kväll lördagen den 13 juni 2020. Örjan har bjudit hem kollegorna på grillning och stämningen är god. Love är också med.

– Han var på strålande humör! Han gav ett väldigt avslappnat intryck och såg ut att må väldigt bra, säger Örjan.

Kollegorna ställer flera frågor om handbollen till Love. Men han dribblar bort dem och ger inga ordentliga svar. Ingen förutom de i familjen kände till självordsförsöket i februari.

När klockan är runt sju lämnar Love grillfesten. Han har strukit sin skjorta och ska möta sina vänner, säger han till sin pappa. Men Love har inga planer på att träffa några kompisar den kvällen. Vännerna hade ställt in för att de känt sig trötta.

Fyra timmar senare kommer det oroliga samtalet från Loves kompis. Han berättar om det konstiga meddelandet: "Älskar dig bror. Du är min bästa vän och kommer alltid att vara. Lova mig att vara stark".

Örjan försöker få tag i Love men får inget svar. Samtidigt har han fått två ljudmeddelanden från sin son och ett sms.

"Jag älskar dig. Tack för allt", står det.

Örjan och Milena sätter sig i bilen och åker mot den plats som Love skickat meddelandet ifrån. Samtidigt lotsar de räddningstjänst och polis till rätt plats.

När de kommer fram är det fullt med människor på platsen. Räddningstjänst. Ambulans. Polis.

Snart kommer beskedet: Love finns inte mer.

Sorgen och stödet

Dagen efter beskriver Örjan som den värsta och mest skräckinjagande i hans liv. Samtidigt som han ska hantera sorgen så ska han ringa runt till nära och kära för att gång på gång berätta att Love är död.

– Tiden gick enormt långsamt. Smärta är ett otillräckligt ord. Det var nog chock. En känsla av att det är totalt överkligt.

Under veckorna som följer hålls flera minnesstunder. En vid platsen där Love hittades. I idrottshallen i Åkersberga samlas hundratals människor för att visa sin respekt. Och RIK hedrar Love i Björkekärr kyrka.

Örjan slås av hur många som faktiskt berörts av Love eller korsat hans väg genom livet.

– Behovet av närhet i sorg... Alltså, jag vet inte vad som hade behövts för att vi inte skulle kramats där i idrottshallen, säger Örjan om minnesstunderna som hölls mitt under coronapandemin.

Samtidigt som sorgearbetet pågick för fullt arbetade Örjan med att kartlägga sin sons sista timmar i livet. Love var inte särskilt påhittig när det gällde lösenord på sociala medier och annat så Örjan kom ganska snabbt in i telefonen och kunde så småningom lägga ihop ett och ett för att se hur Love hade rört sig. Han besökte dessa ställen, pratade med personer som mötte honom den där lördagskvällen – i affärer och på barer.

– De var jättebestörta och hade naturligtvis ingen aning (om självmordsplanerna) och kunde inte se det på honom. Men det var ganska intressant att de uppfattade honom olika. Vissa såg honom som vem som helst. Vissa kommer ihåg honom som vänlig men bestämd. Ingen såg honom som psykologiskt instabil.

Carl Hamberg var lagkamrat med Love i Redberglids IK och minns Love som en vän som man kunde prata djupt med. Bild: Paul Wennerholm 1/2

Boken "Min son Love"

Sommaren 2022 har det gått två år sedan Love Olind Gruden tog sitt liv. Men i sina nära och käras tankar finns han fortfarande med.

Lagkamraten Carl Hamberg, som i början ifrågasatte om han själv kunde gjort någonting för att förhindra det tragiska, berättar att han och hans vänner inte blir ledsna när de tänker på Love i dag.

– Det är ju det roliga med Love man tänker på. Så fort man pratar om honom så är det med ett skratt, säger Carl.

För pappa Örjan Gruden kan den stora frågan "varför?" dyka upp då och då. Ett svar på frågan har han inte. Men han har nystat. I boken "Min son Love", som Örjan författat, listar han 25 potentiella anledningar till sonens självmord.

Det finns flera skäl till att Örjan skrivit boken – en del är primära och en del är synergieffekter, som han kallar det.

– Några av dem är att det kanske finns något att lära av det här. Det kanske kan hjälpa enskilda individer att se saker och ting ur ett nytt perspektiv. Kanske kan boken öka förståelsen för självmord – att den här förenklade bilden på självmord, som jag ser det, nyanseras.

– Men annars är det två primära syften. Det ena är att jag känner att jag behöver försvara Love. Jag tänker att det är så många människor som kommer att spekulera i det här. "Vad var det som gjorde att han tog sitt liv? Jaha, han var ett papp-psyke!" och så vidare. I stället för att människor ska bygga sin egen bild av Love, som jag vet blir felaktig, eftersom de inte har alla pusselbitarna, så ger jag dem fler pusselbitar. Även om jag högmodigt säger att jag känner Love bäst så förstår jag att inte ens jag känner honom. Det finns andra pusselbitar, som kanske dyker upp. Men jag tänker att jag gör möjligheterna större för en rättvis bedömning av Loves liv.

När GP träffar Örjan vandrar han runt i Björkekärr där Love bodde. Han besöker platsen där självmordsförsöket ägde rum. Allt för att få vara så nära sin son som möjligt. Örjan berättar att han aldrig varit närmare sin son än nu och att de glada tankarna om Love ofta väger över de negativa.

– Om vi nu ska snacka om sorg så balanserar jag mellan känsla och tanke. Vi har kanske pratat lite för mycket om tanke för att inte hamna i det känslomässiga diket. Men det finns dagar som har varit riktigt jobbiga. Det blir som en käftsmäll när man inte är med på det. Man går ner på den varje gång. Då gör det väldigt ont.

Hur har du förändrats som människa?

– Jag tror att jag i grunden har blivit en bättre människa. Och det är ju bra. Det var ett jävligt högt pris bara.

Innan Love valde att avsluta sitt liv så skrev han ett brev. Ett brev som innehöll mycket – men inte svaret på "varför?". Han skrev bland annat att han hade mått dåligt under en längre tid och att "det var dags nu".

En av meningarna som Love skrev fick Örjan att verkligen bestämma sig för att skriva boken.

– Han skrev: "När ni tänker på mig, tänk på de ljusa minnena". Det är huvudsyftet – att han ska få leva vidare.

LÄS OCKSÅ: [RIK arbetar med psykisk ohälsa efter talangen Loves självmord](#)